

Written by - ச.செ.எந்திரி, முனவைர் பட்ட ஆய்வாளர், தமிழ் தத்துவம், பெரியார் பல்கலைக்கழகம், சேலம் - 11 -

Friday, 19 April 2019 00:57 - Last Updated Friday, 19 April 2019 01:02

காலனிய ஆட்சி காலத்தில் இந்து மதத்தின் பண்பாட்டுச் சமூகமும் தகவமைப்புகளையும் உடதைத் தெரிந்து விமர்சனத்துக்குட்படுத்திய நிலில் இந்துமத ஆசார ஆபாச தரிசினி. 1882 ஆம் ஆண்டில் எழுதப்பட்ட இந்நிலில் இந்து மதத்தின்கைக் கடுமையான முறையில் எதிர்த்தும் அ.வெங்கடாசலனார் பொதுவெளியில் அடையாளம் தெரியாத நபராகவே இருந்திருக்கிறார்.

இவரது சிந்தனைப்போக்கு 16 ஆம் நூற்றாண்டில் ஐரோப்பாவில் மலர்ந்த நவீன அறிவு மரபினையொட்டியதாகவும் சமூகத்தின் அத்தனை செயல்பாடுகளும் அறிவு தெளிவினைப் பெறவேண்டிய நோக்கத்தின்கைக் கொண்டதாகவும் இருக்கிறது. மத்திய கால ஐரோப்பாவில் சமூகத்தின் அனைத்து நடமாற்றங்களுக்கான விளக்கங்களும் மதத்தில் இருந்து பெறப்பட்டன. ஆனால் 16 ஆம் நூற்றாண்டிற்குப் பின் தத்துவம், மதம், சமூகம் என எல்லாவற்றிற்கும்மான விளக்கங்கள் விஞ்ஞானங்களில் இருந்து தெளிவு பெறவேண்டும் என்ற திட்டங்களோடு விததைத் தவிர்த்துக் கொடுத்தார்.

‘பதினாறாம் நூற்றாண்டுகளில் ஐரோப்பாவில் தோன்றிய முக்கியத் தத்துவவாதிகளை அனுபவவாதிகள், அறிவுவாதிகள் என வகைப்படுத்தலாம். அனுபவவாதிகள் புலனுணர்வுகளும் புலனறிவுகளும் முதன்மை தந்தார்கள். அறிவுவாதிகளோ மனித மனத்தில் உள்ளாரத்தும், புறஉலகைப் புரிந்துகொண்டு விளக்கவல்லதும் எனத் தாங்கள் கருதிய அறிவுக்கு முதன்மை வழங்கினர். (எஸ்.வி.ராஜதூரன், இருத்தலியமும் மாரக்ஸியமும், விபியல், ப. 53) இரண்டு அணுமுறையாளர்களும் சமுதாயம், மனிதன், இயற்கை ஆகியன பற்றி அன்றைய கத்தோலிக்கத் திருச்சபைக் கறிவந்த பொதுவான விடயங்களை விமர்சித்தவர்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

அதுவரை உலகத்தில் இருந்துவந்த கருத்தியல்களுக்கான மூல ஆதாரங்கள் மதத்தில் இருந்துதான் பெறப்பட்டிருக்கின்றன. இத்தகைய அதிகாரத்துவத்தைப் பெயர்த்துப்போட்ட நிகழ்வுகள் கோப்பர்நிக்கஸ், கலிலியோ, நியூட்டனில் இருந்து காண்ட் அளவிலான தத்துவ விளக்கங்களாக வளர்ச்சியடைந்தது.

இதேபோன்றதொரு உறுதியான சமூக ஊட்டாட்டங்கள் இந்தியச் சமூகத்தில் நடப்பெறவில்லையென்றாலும் காலம் கடந்துவிட்ட காலனியக் கால கல்வி வாய்ப்புகளிலும் காலனியத்தின் நிர்வாகம் மற்றும் தொழில் முறைகளினால் இந்தியாவில் சீர்த்திருத்த அமைப்புகளாக உருப்பெற்றன. காலனிய காலத்தில் உண்டான சமூகச் சீர்த்திருத்த அமைப்புகள் பெரும்பாலும் மதத்தைப் புதிய நெறிமுறைகளில் வளர்ப்பதாகத் தான் இருந்தனவென்றி விஞ்ஞானப் பார்வையைக் கொண்டதாக இல்லலை. இப்படியிருந்த ஒரு சமூகத்தில் தான் அ.வெங்கடாசலனார் இந்து மதத்தின் சடங்குகள், மத நம்பிக்கைகள், ஒழுக்க விதிகளைக் கட்டவிழ்த்துத் தகர்க்கிறார்.

காலனியத்திற்கு முன்பிருந்த ஆட்சி முறைகள் இத்தகைய சிந்தனை முறைக்கு வழிவகுக்கவில்லை. காரணம் தமிழக நிலங்கள் பாளையங்களாகவும் ஜமீன்களாகவும் பலபடித்தான் போர்களையும் வரி அழுத்தங்களையும் கொண்டிருந்த சமூகப் பின்னணியில் இனம் சார்ந்த ஒற்றுமை எண்ணங்கள்கைக் காலனிய ஆட்சியால்தான்

Written by - ச.செ.எந்திரி, முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், தமிழ்த்துறை, பெரியார் பல்கலைக்கழகம், சேலம் - 11

Friday, 19 April 2019 00:57 - Last Updated Friday, 19 April 2019 01:02

விதகைக மூட்டித் தது.

‘சோழ நாடு, பாண்டிய நாடு, சேர நாடு என்றும் அந்தப் பாளையம், இந்தப் பாளையம் என்றும் அந்த ஜமீன், இந்த ஜமீன் என்றும் தங்களையாடையாடப்பட்டுத் தி வந்தவர்கள் சன்னை மாகாணம் என்றும் தமிழ்நாடு என்றும் இந்தியா என்றும் பசேத் துவங்கினர். அரசியல் வாழ்விலும் சமீகப் பிரச்சினைகளிலும் கவனத்தைச் செலுத்தக்கூடிய மனிதர்களின் வட்டத்தை விரிவுபடுத்தியது. மறேக் குலகக் கல்விமுறை இங்கு வந்ததும் இதற்கு உதவியாய் அமறைத்தது’ (அருணன், தமிழகத்தில் சமீக சீர்த்திருத்தம் இருநூற்றாண்டு வரலாறு, வசந்தம் வெளியீட்டகம், ப.26) இதன் பின்னணியில் தான் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் எழுந்த மாற்றுக்குரல்களையப் பார்க்க வேண்டும். இக்காலகட்டத்தில் சமீகத்தை வியாக்கியானம் செய்த தத்துவவிவசேனியின் எழுத்துக்களும் குறிப்பிடத்தக்க நிகழ்வாக அமறைத்தது.

இத்தகைய சமீகப் பின்னணியில் தான் அ.வெங்கடாசலனார் தனது சிந்தனைமுறையை விரித்துப்பாக்களாக இந்துமத ஆசார ஆபாச தரிசினி என்ற பெயரில் தொகுக்கிறார். வன்னியச் சமீகப் பற்றாளர், தொண்டைமண்டல குடிகளின் நிலங்களையீட்டவர் என்றளவில் மட்டுமே இவரைப் பற்றிய குரத்துக்கள் அறியப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் மனுநீதியை அடிப்படையாகக் கொண்ட சமீக ஒழுக்க முறைகளையையும், பன்னெட்டிமை நிலையினையையும் பதிநிலை அமைப்பிலான சாதிய பாசுபாடுகளையையும் சமீக வேற்றுமைகளினால் இன்னொரு சமீகத்தார் அவல நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டும் இயல்புகளையையும் அ.வெங்கடாசலனார் விமர்சனம் செய்கிறார். இந்நிலைக்குறித்து வீ.அரசு ‘இந்துமத ஆசார ஆபாச தரிசினி (1882) என்னும் ஆக்கம் தமிழ்ச்சமீகத்தில் உருவான சூயமரியாதை இயக்க மரபுக்கு முன்னோடியாக அமைகிறது. இதற்குமுன் தமிழர்தம் சூயமரியாதை குறித்து இந்தக் கண்ணோட்டத்தில் பசேயதற்கான ஏத்துக்கள் இருந்ததாக அறியமுடியவில்லை’ (அத்திப்பாக்கம் அ.வெங்கடாசலனார் ஆக்கங்கள் திரட்டு, நியூ செஞ்சூரி புக் ஹவுஸ், ப.104) என்கிறார். ஏனெனில் இவரின் எழுத்துக்க்கு முன்னர் வரையினப் பற்றப்பட்ட வந்தவதீக் மரபு முழுக்க முழுக்க மனுநீதியைக் கடைப்பிடிப்பதாகவே அமறை திருந்தன. அதனையொட்டியே ஆபாசத்தைத் தரிசித்தல் என்ற சொல்லாலையப் பயன்படுத்துகிறார். இத்தகைய கட்டுமையான விமர்சனங்களை எழுதிய காலத்தில் தான் மதச்சீர்த்திருத்த மனிலையாகக் கம்போன்றவை இந்தியா முழுவதும் கைகொள்ளப்பட்டது என்பதையும் உற்றுநோக்க வேண்டியுள்ளது. இதிலிருந்து மாறுபட்டுத் தனித்த கொள்கையுடையவராக இருந்திருக்கிறார் அ.வெங்கடாசலனார்.

இந்நிலை எழுத்துவதற்கான நோக்கமாகப் பார்ப்பனர்களின் சடங்கு முறைகளினாலும் மத நடவடிக்கைகளினாலும் மக்கள் தங்கள் சிலவங்களையே இழந்து மட்டர்களாக இருக்கிறார்கள் என்றும் ஆதிக் சாதிகளாக இருக்கின்ற வனோளர்கள் வன்னியச் சமீகத்தினரின் நிலங்களையப் பிடுங்கிக் கொள்கின்றனர் (265, 224, 227) என்றும் பதிவு செய்கிறார். மிக அழத்தமாக அவரது நோக்கம் மதம், கடவுள், பார்ப்பனர், வனோளர் என்று ஆதிக் நிலையப் பாடுகளையக் களேவி எழுப்புவதாகவும் அதன் மீதுள்ளது.

Written by - ச.செ.எந்திரி, முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், தமிழ்த்துறை, பெரியார் பல்கலைக்கழகம், சேலம் - 11

Friday, 19 April 2019 00:57 - Last Updated Friday, 19 April 2019 01:02

பற்றுக்களை நீக்க வணேடியவர்களாக மக்கள் வளர்வணேடும் எனப் பதிவு செய்து கிறார். இந்தியா முழுவதும் மதத்தில் சீர்திருத்தம் வணேடும் என்று பச்சிய தருணத்தில் மதத்தின் அடிப்படையை தேகர்த்து எறிவதாக இவரது கருத்துக்கள் அமகின்றன.

இத்தகயை அடிப்படையினை ஐரோப்பிய Rationalist தகொர்த்த அவர்களின் கோட்பாடுகளிலிருந்தும் பறெ முடிகிறது. காரணம் அதுவரை இருந்த மரபு அதிகாரங்களை ஒழித்துவிட்டு சூய அறிவினைப் பறெ வணேடும் என்று விரும்பிய மயெயியலார் தகொர்த்த ஆவார். தத்துவம், இறையியல் தளத்திலிருந்து விஞ்ஞான தளத்திற்குக் கடத்தப்படுவதனை இங்கு வளெிப்படயாகக் கண்டுகொள்ள முடிகிறது. இதற்கு இவரகயைண்ட முறை ஐயவாதம். எல்லாவற்றயையும் சந்தகேத்திற்கு உட்படுத்தினார். அதனால் பறெப்படுகின்ற உறுதியான உண்மையினை மட்டும் எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்பது இவரது முடிவு. கணித வல்லுநராக தகொர்த்த கணித அளவையியல் என்பது முற்றும் முழுதான சந்தகேத்திற்கு இடமில்லாத உண்மை. அதைப்போலவே உலகத்தில் உள்ள அனதை தயையும் விளக்க இயலும் என்று நிரூபித்துக் காட்டியவர்.

“டகேகார்ட் ஒரு அறிவுமுதல் வாதி ஆவார். அறிவுமுதல்வாதம் என்பது ஒருவகை முறையாகும். அங்கு உண்மையின் அளவுகோலாக இருப்பது புலக் காட்சி அனுபவம் அல்ல; அறிவுரீதியான முடிவுதான் அங்குப் பறெப்படுகிறது. ... கணித உண்மைகளும் இவ்வாறுதான் (அனுபவம் சாராதது என) எடுத்துக் கொள்ளப்படுகின்றன. இயற்கை மர்மமானது அல்ல. கணிதத்தினால் அதனை அறியலாம்” (எம்.எஸ்.எம். அனஸ், மயெயியல் கிரகேகம் முதல் தற்காலம் வரை, அடயாளம், ப.155) என்றார். எல்லா பறொள்களயையும் அறிவினமில்லம் உணர்ந்து கொள்ள முடியும் என்ற ரீதியில் கடவுள், மதம் போன்றவற்றின் தவேை இல்லாமல் போகிறது. இந்த அறிவு முறையியல் தான் அ.வளெங்கடாசலனார் பார்வையாக இருக்கிறது.

“ஒரு வகை நம்பிக்கைகள், நாம் நமது பறெற்றோர், ஆசிரியர், பெரியவர்கள் ஆகியோரின் வழி பறெறுவதாகும். இவை மயெப்பிக்கப்பட்ட உண்மைகளாக விளங்காமல் தலமைமுறை தலமைமுறையாகச் சமீகத்தின் கலாச்சார நம்பிக்கைகளாக வழங்கி வருகின்றன. சமீக வாழ்க்கைக்கு இவை தவேையானவையாகக் கட்ட இருக்கலாம். ஆயின் இவற்றின் உண்மைத் தன்மை மயெப்பிக்கப்படாததாகும்” (ந.முத்துமோகன், ஐரோப்பியத் தத்துவங்கள், காவ்யா, 2000, ப. 60) இதுபோன்ற விவாதங்களின் மில்லம் தகொர்த்த ஏராளமான தளெிவற்ற விஷயங்களை முறையியல் ரீதியாக விலக்குகிறார். பரந்துபட்ட பார்வையின் வழியாகப் பறெப்படுகின்ற முறையியல் தளெிவற்ற எல்லாவற்றயையும் சந்தகேகம் கொள்ளச் செய்துகிறது.

பாதகர் பிழகைகச் செய்த பல சடங்குகளை நம்பி
வதேயர் என்ற பார்ப்பார் விதித்த மாமாயகைக் காட்டட்டு (10)
தாவிய சர்ப்பம் பட்சி தடயிலா மிருக முண்டை (28)

கண்டூநற் கிணற்றின் ஆற்றினில் ஊற்றிற்குளத்திடல் குபித்திடல் நன்றாம் (366)

... .. வினயென்று எண்ணி

தீர்ந்திடப் பொங்கல் காவா திருமந்திரம் பயென்று ஆழ்வார் (374)

நாள்பார்த்து மாததிரஞ் செய்து (398)

இவர்கடம் பகட்டை பார்த்தே எவர்களும் மயெயென்று எண்ணித்

Written by - ச.செ.எந்திரி, முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், தமிழ்த்துறை, பெரியார் பல்கலைக்கழகம், சேலம் - 11

Friday, 19 April 2019 00:57 - Last Updated Friday, 19 April 2019 01:02

தவம் இதற கினை வறேல லை சாந் திட்டு முக தி மரோஷம் (368)

எனப் பலவாறு சமிக் கத்தில் வழக்கத்தில் உள்ள சடங்குமுறைகளை எள்ளி நகையாடுகிறார். அறிவிற்குப் பொருந்தாத நிரப்பணம் செய்யவியலாத இத்தகைய சடங்குகள் பார்ப்பனர்களின் பொருள் குவிக் கும் ஆசைக்கு வாய்ப்பாக அமைகிறது எனப் பதே இவரின் கருத்தியலாக இருக்கிறது. காலம் காலமாகப் பின்பற்றப்பட்ட வரம் இத்தகைய அர்த்தமில்லாத சடங்குகள் புனிதத்தன்மையை ந்தவன என்று சொல்லப்படுவதற்கு யாதொரு காரணமும் இல்லை என்கிறார்.

உத்தமர் அருளினாலே உற்பவச் சிசுக்கள் எல்லாம் சத்துவம் இவையெண்ணாமற் சமயத்துக்கு ஏற்றதாம் நத்தியப் பொருள் பறிக் க நாட்டிய தோஷங் காட்டி நித்தியச் சிசுவகைக் கட்ட நிறைந்த கானகத்திற் சரேப்பார் (22)

நன்றெனத் தசேமெல்லாம் நாட்டினர் சிவமத்ததை (239)

கனவினில் சுவாமி வந்தனர் என்று கற்பித்தே மயக்குவர் (292)

விட்டார்கள் மட்டரத்ததை விளங்க பார்த்தறிகிலாமல் (336)

என்று கடவுள், மதம் என்ற புனிதத்தின் அதிகாரத்தைக் கட்டுடகைக்கிறார். காரணம் அதிகாரமையங்கள் மக்களகைக் கட்டுப்படுத்தி வதைத்துக் கொள்வதற்கான, சிந்திக் காமல் வபைப்பதற்கான மட்டம் என்பதனை உணர்ந்திருக்கிறார். உயிர்த்ததோற்றத்துடனான கடவுள் நம்பிக்கை குறித்த சந்தகேத்தையும் எழுப்புகிறார். இவ்விடத்தில் அனுபவமாகவோ, அறிவுரீ தியாகவோ பாரக் காமல் கருத்துக்களை முன் வபைப்பதை மறுதலிக் கிறார்.

இறந்திடில் தயெவம் ராசன் என்றுமே ஒன்று சரேந்தே (263)

ஒன்றினால் விளநை திருக்க ஒன்றென்றே இதனிற காட்டித் துன்றிய கிரக தோஷந் தோஷமே எனச் சாதிப்பார் (185)

நச்சிய பரேகள் நோயை நீக் குவனே நாட்டுவனே என்று அச்சறச் செய்வாரில்லை அவர்கள் மந்திரத்தில் ஆழ்வார் (407)

வினை, மறுபிறப்பு, அரசு, அதிகாரம் எல்லாவற்றையும் கொட்டிக் கவிழ்ப்பதே அ.வெங்கடாசலனாரின் தத்துவ முறையியலாக இருக்கிறது. காரணமில்லாமல் எவற்றையும் ஏற்றக் கொள்ளவியலாத முறையியலகைக் கண்டடயை இங்கு முடிகிறது. மயைத்தகைக் கவிழ்த்தல்

அதிகாரம் செலுத்தும் ஆதாரங்களின் மீதுள்ள பற்றுதலபைப்போக்குவதன் மட்டம் எளிமையான வாழ்க்கையை வாழ இயலும் என்ற கருத்தியலகைக் கொண்டவராக இருந்திருக்கிறார் அ.வெங்கடாசலனார். இப்படி அனகேந் சநே தரோக் கு இணையில் ஆண்குறியகைக் காட்ட

அப்படி ஒழிவில்லாமல் அரும்பொருள் தானில்லாமல்

Written by - ச.செ.எந்திரி, முனவைவர் பட்ட ஆய்வாளர், தமிழ்த்துறை, பெரியார் பல்கலைக்கழகம், சேலம் - 11

Friday, 19 April 2019 00:57 - Last Updated Friday, 19 April 2019 01:02

தப்பிடும் ஏழையோர்க்கு தணிந் திடலிங் கம் யோனி

உப்பிடச் செய்து நாட்டியொழுகுடன் தொழி போவென்றார் (148)

ஆண்குறியதைத் தெய்வம் என்று வழிபடும் புனிதத்தினை எள்ளி நகையாடுகிறார். வடமொழியைத் தேவமார் பாஷை (273) என்று தன்னகத்தாரை இழிவுபடுத்தும் மனேமையையும் இல்லாமல் ஆக்குகிறார். தனார் வேமந்திரம் (396) மந்திரவதேசச் சொல்லாடல்களின் புனிதத்தையும் உட்கைக்கிறார்.

0000000000 000000000000

பல விடயங்களில் அறிவியலையொட்டி காரணங்களை விளக்கிக்காட்டுகிற அறிவுவாத முறையியலைப் பின்பற்றுகிறார். நோய்களுக்கு மருந்து உட்கொள்ளாமல் பிரார்த்தனை செய்யும் மட்டத்தனத்தையும் பலியிடுதலையும் சாடுகிறார் (307). சாத் திரங்கள், தும்மல், சகூனங்கள், மந்திரங்கள் யாவற்றையும் களேவிக் குட்படுத்துகிறார் (415). தத்தமது அறிவகைக் கொண்ட தளர்விலா முயற்சி செய்து சிந்தையைப் பெருக்கினால் உண்மையினகைக் கண்டடையலாம் (395). அறிவியல் விஞ்ஞான அடிப்படையிலான முன்னேற்றங்களைப் பெருக்க வேண்டும் அதன் வழியான வாழ்வியல் முறையைக் கைக்கொள்ள வேண்டும் என்பதே இவரது கருத்தியலாக அமைகிறது.

000000000000 00000000

வானத்தகைக் கண்ணாடியால் பார்த்து உணர்ந்து கொள்ளும் அறிவியல் அறிவு (192), பல மதமार्கங்கள் அவற்றின் குறிகளைக் கொண்டாடாதல், விந்தையான விக் கிரங்கள் அவசியமற்றவை (193), அரசுக் கதையில் வரும் பாண்டவர்களுக்காகக் கோயில் எதற்கு??? (196), இறந்தவர்களைத் தெய்வமாகப் பாவித்தல் கபடம் (198), ஐயனார்ப்பனையும் சிவனையும் இணைப்பது பெருமதக்கடம்பைப் பூ (203), தேவகைக்காகக் கோயில்களில் தாசிகுலத்தை வளர்ப்பது (304), திரதோயுகத்தில் நடந்ததாகச் சொல்லும் இராமன் சீதகைகையை எதற்குத் தற்போது மதப்பரப்பலுக்குப் பயன்படுத்த வேண்டும் ??? (290), பலிக் கொடுத்தால் மனித உயிரைத் திரும்பப் பெறுதல் எப்படி சாத்தியம் ??? (469), மறுமணத்தை எதிர்ப்பது (588), ரத்தக் கலப்பு சாதியத்தனைக் க்குவதற்குப் பதிலாக இன்னொரு புது சாதியை உருவாக்கும் தாழ்ந்த சமீகம் (593), வள்ளி புராணக்கதை - கட்டுக்கதை (608), மனிதர்கள் பயத்தினால் தான் இறவைனை உண்டாக்கினார்கள் (640), மதத்தை உண்டாகக் கி/ பெருக்கி மனிதர்களை மட்டர்கள் மாரற்றிவிட்டார்கள் (652), விதியினைப்பது இல்லலை (656), அறிவை விளக்காமல் விதியை நம்பி பயன் இல்லலை (657).

என்ப பல வழிகளில் சமீகத்தால் பின்பற்றப்படும் காரணமில்லாத பழக்க வழக்கங்களைச் சாடியிருக்கிறார். சமீகச் சீர்திருத்தவாதியாக அடையாளம் காட்டப்படும் அயோத்திதாசர் காலகட்டத்தைச் சார்ந்த அ.வெங்கடாசலனார்புகுத்தறிவுவாதியாகவும் கலக்க காரராகவும் அடையாளம் காட்டப்படாமல் போனது வரலாற்றின் பிழையே ஆகும்.

கடவுள், மதம், சாதி, வரணபடிநிலை, பண்ணைபிழை, சடங்கு எல்லாவற்றையும் எதிர்த்து அதன் புனிதத்தைக் கொட்டிக் கவிழ்த்து கலக்க காரராக இருந்த அ.வெங்கடாசலனார் பெரியார் போன்று இறவைனை இல்லலை இல்லவையே இல்லலை என்ற முடிவான கருத்திலையை மட்டும் தள்ளிவைத்துத் தவிலலை. அறிவுவாதத்தைப் பேசிய தகைரத் / ஸ்பின்னோஸா போன்றோர் ஐரோப்பியத் திருச்சபைக்குப் பயந்துகொண்டு கடவுளின் இருப்பை மட்டும் தகர்க்காமல் ஏற்றுக் கொண்டனர். ஆனால் உலகை/இயற்கையைப் புரிந்துகொள்ள அவர்களுக்காகக் கடவுள் அவசியப்படவில்லை.

Written by - ச.செ.எந்திரி, முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், தமிழ்த்துறை, பெரியார் பல்கலைக்கழகம், சேலம் - 11

Friday, 19 April 2019 00:57 - Last Updated Friday, 19 April 2019 01:02

விஞ்ஞானம், கணிதம் மட்டுமே போதுமானதாக இருந்தது. மத உலகிலிருந்து மீண்ட விஞ்ஞானத்தின் தொடக்கம் இப்படித்தான் ஐரோப்பாவிலிருந்தது. தமிழ்ச் சமீகத்திலும் புகுத்தறிவின் தொடக்கம் புனிதத்தைக் கொட்டி கவிழ்த்தல் என்பதாகத்தான் ஆரம்பமாகியது. இத்தனை மாற்றங்களும் புதிய பாதைகளும் காலனியத்தின் தாக்கத்தால் நிகழ்ந்தது என்பதனை அ.வெங்கடாசலனார் தெளிவாக உணர்ந்திருந்தார். இழிவு போக்கும் புதிய மாற்றத்தை விஞ்ஞானத்திலும் கல்வியிலும் கண்டடைந்தார்.

பயன்பட்ட நூல்கள்

- அருணன், தமிழகத்தில் சமீக சீர்திருத்தம், வசந்தம் வளையீட்டகம், 2013
- வீ. அரசு (பதிப்பாசிரியர்), அத்திப்பாகம் அ.வெங்கடாசலனார் ஆக்கங்கள் திரட்டு, நியு சிஞ்சுரி புக ஹவுஸ், 2013
- எம்.எஸ்.எம். அனஸ், மெய்யியல் கிரகேகம் முதல் தற்காலம் வரை, அடையாளம், 2013
- ந.முத்துமுகேன், ஐரோப்பியத் தத்துவங்கள், காவ்யா, 2000
- எஸ்.வி.ராஜதுரை, இருத்தலியமும் மார்க்ஸியமும், விடியல், 2011

sowndhri.priya@gmail.com